

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

2011/0177(APP)

24.9.2012

OPINIA

Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego
i Bezpieczeństwa Żywności

dla Komisji Budżetowej

w sprawie wstępnego sprawozdanie w celu pozytywnego zakończenia
procedury zatwierdzania wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020
(COM(2011)0398 – COM(2012)0388 – 2011/0177(APP))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Marisa Matias

PA_NonLeg_Interim

WSKAZÓWKI

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności zwraca się do Komisji Budżetowej, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w swoim sprawozdaniu następujących wskazówek:

1. przyjmuje do wiadomości opinię Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności w sprawie sprawozdania „Inwestowanie w przyszłość: nowe wieloletnie ramy finansowe (WRF) na rzecz Europy konkurencyjnej, zrównoważonej i sprzyjającej integracji społecznej” (2010/2211(INI)) Komisji Specjalnej ds. Wyzwań Politycznych i Zasobów Budżetowych na rzecz Zrównoważonej Unii Europejskiej po 2013 r.;
2. z zadowoleniem przyjmuje dokument roboczy „LIFE i nie tylko: zrównoważony rozwój dzięki wieloletnim ramom finansowym (WRF) na lata 2014–2020”, przedstawiony w dniu 16 kwietnia 2012 r. przez sprawozdawczynię Juttę Haug¹;
3. przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia programu „Zdrowie na rzecz wzrostu gospodarczego”, trzeciego wieloletniego programu działań UE w dziedzinie zdrowia na lata 2014–2020 (COM(2011)0709 – C7-0399/2011 – 2011/0339(COD));
4. uważa, że WRF 2014-2020 powinny przyczynić się do realizacji celów klimatycznych i energetycznych 20-20-20 oraz zwiększenia celu redukcji emisji do 30%;
5. zważywszy, że PE opowiada się za metodą wspólnotową i stara się zagwarantować maksymalną wartość dodaną zasobów UE, należy uwzględnić wszystkie fundusze i działania, zwłaszcza te związane ze środowiskiem, ochroną ludności, działaniami na rzecz klimatu i bezpieczeństwem żywnościowym;
6. uważa, że WRF powinny umożliwić UE osiągnięcie ogólnych celów dotyczących różnorodności biologicznej, zapewnić współfinansowanie zarządzania siecią „Natura 2000”;
7. uważa, że WRF powinny zachować spójność z wnioskiem Komisji o przeniesienie środków na bezpieczeństwo żywnościowe do działu 3 budżetu;
8. uważa, że WRF powinny zapewnić niezbędne środki na działania na rzecz środowiska i klimatu, lepsze wykorzystywanie odpowiednich instrumentów, zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego, budowanie gospodarki efektywnie korzystającej z zasobów i odpornej na zmianę klimatu, a także zwiększenie konkurencyjności Unii poprzez tworzenie większej liczby miejsc pracy i bardziej ekologicznych miejsc pracy, zwiększyć bezpieczeństwo energetyczne i zapewnić korzyści dla zdrowia dzięki czystszyemu powietrzu;

¹ PE 487.708

Prorgam działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE)

9. zdecydowanie domaga się przeznaczenia na program LIFE co najmniej 0,5% budżetu Unii, zważywszy na jego niezwykle pozytywne osiągnięcia jako małego ale dobrze ukierunkowanego i skutecznego instrumentu oraz jego wysoką europejską wartość dodaną jako jedyne instrumentu przeznaczonego wyłącznie na wyzwania dotyczące klimatu i środowiska; podkreśla, że zintegrowane wydatkowanie środków na klimat i środowisko za pośrednictwem zintegrowanych projektów LIFE powinno być aktywnie wspierane w ramach odpowiednich funduszy Unii; apeluje o zapewnienie programowi LIFE niezbędnych środków, aby przyczynić się do należytego i stabilnego zarządzania siecią Natura 2000 z uwzględnieniem zagwarantowanego wkładu innych funduszy unijnych;
10. jest zdania, że WRF powinny opierać się na swoistym przekrojowym podejściu mającym na celu koordynowanie działań na rzecz zwalczania zmiany klimatu we wszystkich właściwych obszarach działań, w tym w polityce zewnętrznej, oraz w związku z tym przeznaczyć 30% kwoty przyznanej na wszystkie strategie i działania finansowane ze środków WRF na cel przeciwdziałania zmianie klimatu;
11. uważa, że WRF powinny zapewnić wystarczające finansowanie sieci Natura 2000 dzięki środkom unijnym i finansowaniu przez państwa członkowskie na poziomie co najmniej 5.8 mld EUR rocznie, udostępniane poprzez różne fundusze UE (WPR, polityka spójności, LIFE, EFMR, Horyzont 2020), a lepszą spójność i synergię między tymi funduszami powinny zapewniać ramy działań priorytetowych na szczeblu krajowym, określone we wspólnych ramach strategicznych;
12. uważa, że WRF muszą zapewnić, by środki na Fundusz na rzecz Klimatu i Różnorodności Biologicznej na Świecie zostały wyrażone ilościowo;
13. uważa, że WRF powinny zapewnić wsparcie dla dóbr publicznych, takich jak ochrona różnorodności biologicznej, stabilności klimatycznej, jakości powietrza, wody i gleby, a jednocześnie nie osłabiać unijnych celów politycznych;
14. podkreśla, że w przetargach koncesyjnych i zamówieniach publicznych należy podawać wyraźne warunki dotyczące ochrony środowiska;
15. jest zdania, że WRF powinny uwzględnić – i wyrazić ilościowo – przewidywane międzynarodowe finansowanie klimatu w krajach rozwijających się, które zgodnie z ustaleniami podczas negocjacji w ramach ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) sięga całkowitej kwoty 100 000 mln USD rocznie do 2020 r.;
16. przypomina swój poprzedni wniosek, by unijna ambicja podążania ku trwałemu rozwojowi niskoemisyjnemu została uwzględniona we wszystkich strategiach wydatkowania środków; podkreśla, że jeśli zdecydowanie nie ukierunkujemy środków na zrównoważony rozwój w unijnej polityce spójności, infrastruktury, rolnictwa i badań naukowych, doprowadzi to do sztucznego, krótkowzrocznego wzrostu elastyczności, mocno ograniczając jednocześnie elastyczność przyszłych pokoleń; wzywa zatem do inteligentnego przeznaczania środków w ramach wszystkich funduszy, jak zaproponowano w odnośnych opiniach ENVI, uzyskując poziom wydatków na klimat

wynoszący co najmniej 20%¹;

17. jest głęboko przekonany, że strategia „Europa 2020” wraz z jej przewodnimi inicjatywami, które muszą znaleźć odzwierciedlenie w konkretnych działaniach, zobowiązaniach i ramach legislacyjnych, powinna być głównym punktem odniesienia dla następnych WRF; jest przekonany, że wszystkie wewnętrzne strategie polityczne powinny przyczyniać się do realizacji celów określonych w strategii „Europa 2020”; dlatego uważa również, że struktura WRF powinna odzwierciedlać te strategiczne priorytety; jest zdecydowany przekształcić Unię Europejską dzięki zwiększonemu zaangażowaniu na rzecz bardziej zrównoważonego rozwoju, w Europę inteligentną, konkurencyjną i sprzyjającą włączeniu społecznemu; jest przekonany, że inwestycje w działania na rzecz różnorodności biologicznej i ekosystemu oraz w efektywne gospodarowanie zasobami, jak i dodatkowe działania na szczeblu UE w obszarze zdrowia publicznego przyczynią się do zapewnienia trwałego wzrostu i zatrudnienia; podkreśla konieczność większego zintegrowania unijnego ustawodawstwa i celów z zakresu ochrony środowiska, zdrowia publicznego i klimatu w sektorowych strategiach politycznych (w tym WPR, polityce spójności, polityce ochrony konsumentów, WPRyb i polityce rozwojowej);
18. podkreśla konieczność utworzenia mocnych zabezpieczeń, aby zagwarantować, że unijnym celom dotyczącym trwałego rozwoju nie zagrażą dotacje dla szkodliwej dla środowiska i emitującej dużo dwutlenku węgla działalności lub trwałej infrastruktury blokującej nasze społeczeństwa we wzorcach niezgodnych z zasadami zrównoważonego rozwoju; uważa za niezbędne, aby w tych staraniach do wydatków Unii stosowano horyzontalnie te konkretne instrumenty zabezpieczające, jak wszechstronne uwarunkowania ex-ante, solidne zasady wzajemnej zgodności, rygorystyczne oceny programów i projektów w kontekście środowiska i klimatu (strategiczna ocena oddziaływania na środowisko, ocena oddziaływania na środowisko), jak również obserwacja pozytywnego i negatywnego wpływu na klimat i różnorodność biologiczną; podkreśla, że w przeciwnym wypadku celowo przyjmujemy ryzyko ograniczenia przez niespójne inwestycje opłacalności i wartości dodanej wydatków Unii;
19. jest głęboko przekonany, że obecny kryzys zadłużenia nie powinien prowadzić do krótkowzrocznych inwestycji zagrażających kapitałowi finansowemu i kapitałowi naturalnemu Unii poprzez dalsze niszczenie różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych; wzywa w zamian za to do ustanowienia odpowiednich ram, aby walczyć z kryzysem poprzez sprzyjanie inwestycjom w zakresie głównych przyszłych wyzwań, jak efektywne gospodarowanie zasobami, zmiana klimatu i ochrona ekosystemu, w przypadku których potencjalne korzyści gospodarcze i społeczne mogłyby być znaczne;
20. wzywa do wysiłków, by zapewnić wycofywanie z funduszy WRF dotacji prowadzących do szkodliwych skutków dla środowiska, zwłaszcza wsparcia dla działań powodujących emisję dużej ilości dwutlenku węgla, działań zwiększających zużycie zasobów i energii, działań szkodzących ekosystemom i różnorodności biologicznej oraz dotacji do paliw;
21. podkreśla, że znaczna część finansowania ze środków Horyzont 2020 powinna zostać przeznaczona na wspieranie innowacji i badań w priorytetowych dla UE obszarach

¹ Komisja zaproponowała wydatkowanie 20% środków na klimat w swoim komunikacie: Budżet z perspektywy „Europy 2020”, COM(2011) 500 final część II.

działań w dziedzinie klimatu, energii odnawialnej, zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi i ochrony różnorodności biologicznej oraz ekoinnowacji; przypomina, że specjalnym celem ekoinnowacji jest promowanie innowacyjnego przemysłu europejskiego i wspólnoty innowacji tworzącej nowe produkty, procesy i usługi zapewniające trwały wzrost i korzyści dla środowiska naturalnego; podkreśla, że celem jest zwiększenie efektywnego gospodarowania zasobami, zmniejszenie oddziaływania na środowisko, zapobieganie zanieczyszczeniu (wody) i/lub osiągnięcie bardziej wydajnego, skutecznego i odpowiedzialnego wykorzystywania zasobów naturalnych.

22. uważa, że WRF powinny zapewnić wsparcie dla zrównoważonego rolnictwa, różnorodności i usług ekosystemowych w ramach wspólnej polityki rolnej (WPR) poprzez przeznaczenie połowy całkowitych środków WPR na rozwój obszarów wiejskich, z której to sumy połowę należy przeznaczyć na zapewnienie korzyści środowiskowych poprzez zapewnienie ochrony różnorodności biologicznej w ogólnym pejzażu rolnym, poprawę połączeń oraz łagodzenie zmiany klimatu i przystosowywanie się do niej oraz pobudzanie innowacji w zakresie zrównoważonego rolnictwa i efektywnego gospodarowania zasobami; z zadowoleniem przyjmuje przedłożoną przez Komisję propozycję reformy WPR, przewidującą ekologizację WPR poprzez przeznaczenie 30% płatności I filara na pakiet ważnych, podstawowych dobrych praktyk na szczeblu gospodarstw rolnych, które to praktyki powinny obejmować płodozmian i zróżnicowanie upraw, trwałe użytki zielone i „obszary proekologiczne”, a także wsparcie dla dobrej praktyki agronomicznej;
23. jest głęboko przekonany, że wspólna polityka rybołówstwa musi sprzyjać długoterminowemu zrównoważeniu środowiskowemu, co jest wstępnym wymogiem stabilności gospodarczej i społecznej oraz przyczynia się do bezpieczeństwa dostaw żywności; w związku z tym apeluje o to, by WRF wspierały przechodzenie do skutecznych i zrównoważonych połowów, co zapewni na przykład osiągnięcie do 2015 r. maksymalnego podtrzymywalnego połowu i wyeliminowanie odrzutów;
24. uważa, że należy utrzymać środki na bezpieczeństwo żywnościowe, pamiętając o konieczności zapewnienia skuteczności działań Unii w przypadku wybuchu epidemii chorób zwierzęcych lub roślinnych; podkreśla, że Unia co jakiś czas staje przed problemem nieprzewidywanych zagrożeń zdrowotnych i z tego powodu nie można uzasadnić propozycji Komisji, by ograniczyć kwotę przyznaną tej linii w dziale 3 budżetu Unii;

Polityka spójności

25. uważa, że WRF powinny przewidywać wsparcie z Funduszu Spójności na projekty w dziedzinie środowiska, zwłaszcza różnorodności biologicznej, efektywnego gospodarowania zasobami, środowiska miejskiego i zanieczyszczenia powietrza;
26. uważa, że WRF powinny przeznaczać środki z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na efektywność energetyczną, odnawialne źródła energii, innowacje i wsparcie dla MŚP;
27. uważa, że WRF powinny przeznaczyć zasoby Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na efektywność energetyczną, energię odnawialną, środowisko i efektywne

gospodarowanie zasobami, eko-innowacje i wsparcie dla MSP;

28. uważa, że WRF powinny poprawić ocenę wpływu wydatków w ramach polityki spójności na środowisko dzięki uwarunkowaniom ex-ante, co przyczyni się do zapobiegania wydatkom powodującym szkody dla środowiska i zwiększy jakość programów operacyjnych;

Instrument „Łącząc Europę”

29. uważa, że z uwagi na długość trwania głównych projektów infrastrukturalnych, jakie mają otrzymać wsparcie z instrumentu „Łącząc Europę” i instrumentów finansowych, w tym obligacji projektowych, należy przede wszystkim dopilnować, by fundusze, instrumenty i projekty w konkretny sposób przyczyniły się do realizacji celów strategii „Europa 2020” i celów 20-20-20 dotyczących energii i klimatu, jak również planu działania Komisji prowadzącego do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną; jest zdania, że projekty infrastrukturalne wspierane przez instrument „Łącząc Europę” i obligacje projektowe w obszarze energii, transportu i komunikacji powinny wywierać wymierny pozytywny wpływ na środowisko, klimat i niskoemisyjne bezpieczeństwo energetyczne; uważa, że przy analizie i ocenie projektów oraz sporządzaniu odnośnych sprawozdań powinno się wymagać wykazania wyraźnego wkładu w realizację celów unijnej polityki klimatu i energii, jak i poszanowania wszystkich odnośnych strategii środowiskowych (strategiczna ocena oddziaływania na środowisko, ocena oddziaływania na środowisko);

Program „Zdrowie na rzecz wzrostu gospodarczego”

30. uważa, że WRF powinny uznać zasadnicze znaczenie, jakie ma dla Europy w kryzysie sektor opieki zdrowotnej (jeden z największych sektorów zatrudnienia w UE odpowiadający za 10% PKB Unii Europejskiej, zapewniający 10% miejsc pracy w UE i zatrudniający ponadprzeciętną liczbę osób z wyższym wykształceniem); podkreśla wagę programu „Zdrowie na rzecz wzrostu gospodarczego na lata 2014-2020” i zaznacza, że w sektorze opieki zdrowotnej UE będzie brakowało miliona pracowników, należy zatem dopilnować, by program ten przyczyniał się do pobudzania rynku pracy;
31. podkreśla, że nie należy zapominać o interesie stabilnej gospodarki w perspektywie długoterminowej, ponieważ inwestycje w opiekę zdrowotną i jakość zdrowia starzejących się obywateli europejskich w perspektywie krótkoterminowej ograniczą koszty zdrowotne i koszty opieki w dłuższym okresie;

Unijny mechanizm ochrony ludności

32. uważa, że WRF powinny zwrócić uwagę na rosnącą liczbę i skalę klęsk żywiołowych i katastrof wywołanych działalnością człowieka oraz na fakt, że zmiana klimatu może powodować bardziej ekstremalne katastrofy; uważa, że należy ukierunkować unijny mechanizm ochrony ludności na działania realizowane w Unii, przeznaczając na nie odpowiednie środki budżetowe;
33. zadowolonym przyjmuje wniosek Komisji, aby odnowić Instrument Finansowy Ochrony Ludności celem zapewnienia wsparcia finansowego dla działań dotyczących różnych aspektów cyklu zarządzania chorobami, mianowicie bardziej spójnego i zintegrowanego

reagowania w sytuacjach wyjątkowych, lepszej gotowości do radzenia sobie z chorobami i innowacyjnych działań na rzecz zmniejszenia ryzyka występowania chorób; podkreśla, że Instrument Finansowy Ochrony Ludności powinien być wykorzystany również do utworzenia europejskiej zdolności reagowania w sytuacjach nagłych, z wykorzystaniem zasobów ochrony ludności wszystkich państw członkowskich, aby zapewnić większą opłacalność dzięki skoordynowanej dostępności zasobów ochrony ludności;

34. uważa, że WRF powinny wspierać odnawianie Instrumentu Finansowego Ochrony Ludności aby umożliwić udzielenie wsparcia finansowego działaniom dotyczącym różnych aspektów cyklu zarządzania chorobami; uważa, że kwotą przyznaną temu instrumentowi trzeba będzie zarządzać w elastyczny sposób, aby zapewnić możliwość zwiększenia środków, jeśli wymagać tego będą okoliczności;
35. uważa, że przy tworzeniu europejskiej zdolności reagowania w sytuacjach nagłych wykorzysta się głównie istniejące zdolności państw członkowskich, co pozwoli uniknąć dodatkowych kosztów; podkreśla, że na szczeblu UE utworzenie europejskiej zdolności reagowania w sytuacjach nagłych ze wzmocnionymi funkcjami planowania i koordynacji będzie korzystne dla całej UE, ponieważ pozwoli wygenerować oszczędności na szczeblu państw członkowskich, które będą przewyższać kwoty wpłacane do budżetu UE, chociaż oczywiście korzyści związane z szybkim i skutecznym reagowaniem na klęski i ratowaniem życia nie mogą być mierzone tylko finansowo;
36. przypomina, że ogólne cele współpracy UE w obszarze ochrony ludności to zapewnienie lepszej ochrony ludności, środowiska, własności i dziedzictwa kulturowego w przypadku poważnej klęski naturalnej, technologicznej lub wywołanej przez człowieka oraz że celem współpracy unijnej w dziedzinie ochrony cywilnej jest;
- a) ułatwianie szybkiego i skutecznego reagowania w przypadku klęski;
 - b) zapewnianie wystarczającej gotowości podmiotów ochrony cywilnej w przypadku klęski, oraz
 - c) opracowanie działań pozwalających zapobiegać klęskom;

Realizacja i monitorowanie

37. podkreśla, jak ważne jest zapewnienie wystarczającego progu zobowiązań w ramach działu 5 celem dopilnowania, by instytucje i agencje mogły wykonywać swoje obowiązki w najbardziej skuteczny sposób; podkreśla, że pomyślnie wdrażanie i monitorowanie wieloletnich programów i strategii politycznych, z korzyścią dla obywateli Unii i państw członkowskich, wymaga wysoko wykwalifikowanego, wielojęzycznego i niezależnego personelu o jak najbardziej zróżnicowanym pochodzeniu geograficznym i w pełni oddanego wartościom europejskiego projektu;
38. uważa, że następne WRF powinny umożliwiać wyodrębnienie projektów na szeroką skalę, jak Globalny monitoring środowiska i bezpieczeństwa (GMES); uważa, że w budżecie UE należy określić stałą w dłuższej perspektywie kwotę przeznaczoną na ten program, aby zagwarantować ciągłość ich planowania i stabilność organizacyjną; uważa, że w przypadku gdy na ten zakrojony na szeroką skalę projekt potrzebne będą dodatkowe środki finansowe, nie powinno się ich odbierać mniejszym udanym projektom, które są finansowane z budżetu UE;

39. przyjmuje do wiadomości zaproponowane przez Komisję orientacyjne kwoty dla każdej z agencji wchodzących w zakres kompetencji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności; nie jest przekonany, że kwoty te zaspokajają potrzeby agencji związane z wykonaniem powierzonych im zadań, ponieważ odzwierciedlają zamrożenie budżetów agencji; domaga się zapewnienia wystarczających środków agencjom działającym w obszarze środowiska naturalnego, zdrowia publicznego i bezpieczeństwa żywnościowego;

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	19.9.2012
Wynik głosowania końcowego	+: 44 -: 4 0: 8
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Martina Anderson, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Milan Cabrnoch, Nessa Childers, Esther de Lange, Bas Eickhout, Edite Estrela, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Grootte, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Holger Kraahmer, Corinne Lepage, Peter Liese, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Vladko Todorov Panayotov, Antonya Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Marina Yannakoudakis
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Nikos Chrysogelos, José Manuel Fernandes, Christofer Fjellner, Jacqueline Foster, Jutta Haug, Judith A. Merkies, Vittorio Prodi, Michèle Rivasi, Marita Ulvskog, Andrea Zanon
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Marisa Matias